

Τό θαῦμα εἶναι σημάδι τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἔργο τῆς παντοδυναμίας, ἀλλά καί τῆς φιλανθρωπίας Του. Μέσα ἀπ' αὐτό βοηθᾶται ἡ ἀνθρώπινη μας ἀδυναμία νά δεχθεῖ λόγο παρηγορίας, ἀλλά καί νά ἐνισχυθεῖ ἡ πίστη μας ὅση εἶναι αὐτή μέσα στά κατάβαθα τῆς καρδιάς μας.

Τό θαῦμα δέν εἶναι οὔτε μαγική πράξη, οὔτε αὐθαίρετη ἐνέργεια. Εἶναι χάρισμα τοῦ ἐνυποστάτου Θεοῦ καί Λόγου τοῦ Πατρός στόν κόσμο καί τόν ἄνθρωπο, σύμφωνα μέ τή μυστική καί ἀπόρρητη σχέση του πρός τούς λόγους τῶν ὄντων. Καί γι' αὐτό τό θαῦμα δέν εἶναι θέμα ἐρμηνείας καί γνώσεως, ἀλλά γεγονός πίστεως καί ἄρα εἶναι πράξη πίστεως, ἀλλά καί λατρείας τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ.

Στά πρόσωπα τῶν ἁγίων συνεχίζεται τό θαῦμα. Οἱ Ἅγιοι εἶναι ἕνα θαῦμα. Στή ζωή τους βλέπουμε, πῶς ἡ ἀσθένεια τῆς φύσεως ὑπερισχύει τῆς φρίκης τοῦ μαρτυρίου ἢ τῆς σκληρότητος τῆς ἀσκήσεως. Καί στίς δύο περιπτώσεις ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ ἐπισκιάζει τό πρόσωπο τους. Οἱ ἅγιοι ὄχι μόνο στή παρούσα φάση τῆς ζωῆς τους ἔχουν μιά θαυμαστή παρουσία, ἀλλά καί μετά τό βιολογικό τέλος τους εἶναι «χαριτωμένοι» καί ἐνεργοῦν μέσα ἀπό τήν παρηγορία πού ἔχουν πρός τό Κύριο καί γι' αὐτό εἶναι διαχρονικοί καί μεσιτεύουν ἀδιάλειπτα γιά μᾶς, ἔτσι βλέπουμε πόσα θαυμαστά τελεσιουργοῦνται καθημερινά μέ τήν δική τους πρεσβεία.

Στό χῶρο τῆς Ἐνορίας μας ζεῖ ἡ παρουσία τῆς Ἁγίας Μαρίας. Ἐδῶ ὅλοι τήν ἔχουμε προστάτιδα, ἐδῶ στό χῶρο τοῦ Ναοῦ μπροστά στήν Εἰκόνα της καταφεύγουμε ζητώντας τήν χάρη της. Εἶναι πολλά τά θαυμαστά πού ἡ Ἁγία μας ἔχει ἐπιτελέσει. Ὅλοι ἐμεῖς, ἀλλά καί πολλοί ἄλλοι χριστιανοί, ἔχουμε νά διηγηθοῦμε κάποιο θαυμαστό γεγονός πού ἔχει τελέσει ἡ Ἁγία μας Μαρία.

Στό σημεῖωμα αὐτό σᾶς μεταφέρω ἕνα θαυμαστό γεγονός πού ἔκανε ἡ χάρη της. Μιά οἰκογένεια ἀπό τή Λεμεσό τῆς Κύπρου, τοῦ Βάσου Βασιλείου, γνωστή ἀπό τίς τηλεοπτικές ἐκκλήσεις πού ἔκανε πρὶν δύο χρόνια προκειμένου νά βρεθεῖ μόσχευμα στό ἄρρωστο μικρό παιδί τους. Ὁ Ἄνδρέας ἔπασχε ἀπό μιά πολύ δύσκολη μορφή λευχαιμίας. Ἡ ζωή του κρεμιόταν ἀπό μιά λεπτή κλωστή. Ὑστερα ἀπό πολλές προσπάθειες καί ἀναζητήσεις βρέθηκε ὁ κατάλληλος δότης στήν Ἀμερική. Οἱ γονεῖς καί μικρός Ἄνδρέας ἀνακουφισμένοι, μά καί γεμάτοι ἀγωνία ἔπρεπε νά πᾶνε στή Ἀμερική σέ ὀρισμένο νοσηλευτικό ἴδρυμα γιά νά γίνει ἡ μεταμόσχευση. Ὑστερα ἀπό τίς ἀπαραίτητες γραφειοκρατικές διαδικασίες ἐτοιμάστηκαν γιά τήν Ἀμερική. Ἡ ἐπέμβαση λεπτή καί ἄκρως ἐπικίνδυνη μέ ἄδηλη τήν ἐξέλιξη, κρατοῦσε σέ νέα ἀγωνία τούς γονεῖς τοῦ Ἄνδρέα, ἔστω κι ἂν βρέθηκε δότης. Τό μακρινό ταξίδι ἄρχισε. Εὐχαριστώντας τό δότη καί πρὶν ξεκινήσουν ζήτησαν ἀπό ὅλους τούς γνωστούς καί ἀγνώστους, στήν Κύπρο καί τήν Ἑλλάδα νά κάνουν θερμή προσευχή γιά τόν μικρό τους Ἄνδρέα.

Λίγο πρὶν τήν ἀναχώρηση κάποιος δικός τους, τούς μίλησε γιά τήν θαυματουργό Ἁγία Μαρία. Ὁ ἴδιος μάλιστα γνώριζε τόν ἠγούμενο τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Μαρίας στήν Ἄνδρο, πατέρα Κυπριανό καί τοῦ εἶχε μιλήσει γιά τό πρόβλημα. Οἱ γονεῖς γεμάτοι ἀγωνία ἔκαναν ἕνα τηλεφώνημα στόν καθηγούμενο ζητώντας νά μνημονεύει στή θεία Λειτουργία τό ὄνομα τοῦ παιδιοῦ τους καί νά προσεύχεται γιά τήν ἐπιτυχία τῆς ἐπεμβάσεως. Στήν ἀγωνιώδη ἔκκλησή τους, ὁ πατήρ Κυπριανός

τούς είπε, πώς θά προσευχηθεί, αλλά και «*ὅτι ἡ Ἁγία Μαρίνα θά εἶναι στό χειρουργεῖο στήν Ἀμερική*» κοντά στό παιδί τους καί νά μή ἀνησυχοῦν. Αὐτά τά λόγια τούς εἶπε ὁ γέροντας. Ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ εὐχαρίστησε τό γέροντα, φαντάστηκε ὅμως, πώς τά λόγια τοῦ πατρός Κυπριανοῦ ἦταν γιά παρηγοριά, ὅπως καί ὄλων τῶν γνωστῶν καί φίλων.

Ὅταν ἔφθασαν στίς ΗΠΑ πῆγαν στό Νοσοκομεῖο καί ἄρχισαν τίς ἐξετάσεις, καί ὅσα ἔπρεπε νά προηγηθοῦν γιά τήν ἐπέμβαση. Καθορίστηκε ἡ ἡμέρα πού θά γινόταν. Πράγματι ὅταν ἔφθασε ἡ στιγμή καί ἡ ἰατρική ὁμάδα ἐτοιμαζόταν, μαζί μέ τόν ὑπεύθυνο καθηγητή νά μποῦν στό χειρουργεῖο. Τότε παρουσιάζεται μιά νέα γυναίκα, πού τούς εἶπε, πώς εἶναι ἀπό τήν Ἑλλάδα καί εἶναι ἡ προσωπική γιατρός τοῦ μικροῦ Ἀνδρέα, καί πώς ἔπρεπε νά μπεῖ στό χειρουργεῖο γιά τήν ἐγχείρηση. Ἐγινε μιά συζήτηση πού ἔδειχνε, πώς ἡ γιατρός γνώριζε μέ λεπτομέρειες τήν ὅλη κατάσταση τοῦ παιδιοῦ, ὅλα ὅσα εἰπώθηκαν δέν ἄφηναν ἀμφιβολία γιά τήν ἰατρική της κατάρτηση. Ὅμως ὁ ἐπικεφαλής γιατρός δέν ἤθελε νά ἐπιτρέψει τήν εἴσοδό της γιατί αὐτό ἦταν παγία τακτική τῆς ὁμάδος του. Ἡ ἐπιμονή ὅμως τῆς ἄγνωστης γιατροῦ ἔκαμψε τήν ἄρνηση τοῦ καθηγητή, καί τελικά ἐπέτρεψε τήν εἴσοδό της.

Ἡ ἐγχείρηση ἄρχισε. Ἡ γιατρός, ὄχι μόνο στάθηκε κοντά τους, ἀλλά ἄρχισε νά δίνει κατευθύνσεις καί νά καθοδηγεῖ τό χειρουργό στή διαδικασία τῶν λεπτῶν χειρισμῶν, πού ἔπρεπε νά γίνονται, ἀλλά καί σέ κάποια στιγμή πῆρε τήν πρωτοβουλία τῆς ἐγχειρήσεως. Στίς πολλές ὥρες πού κράτησε ἡ ἐπέμβαση στεκόταν ἀκούραστα δίπλα στόν καθηγητή, ὁ ὁποῖος ἔδειχνε ἐντυπωσιασμένος ἀπό τήν ὅλη καθοδήγηση τῆς Ἑλληνίδος γιατροῦ. Ἡ ἐγχείρηση τελείωσε. Ὅλοι ἔδειχναν εὐχαριστημένοι. Καί ἡ γιατρός τούς εἶπε, πώς ὅλα πῆγαν καλά. Καί ἐνῶ συζητοῦσαν βγήκε βιαστικά ἀπό τό χειρουργεῖο.

Σέ λίγο χαρούμενος καί ὁ γιατρός ἔρχεται νά ἐνημερώσει τούς γονεῖς τοῦ παιδιοῦ, πού γεμάτοι ἀγωνία περίμεναν στό σαλόνι τοῦ Νοσοκομείου. Ὁ καθηγητής τούς κάλεσε στό γραφεῖο του καί ἄρχισε νά τούς ἐνημερώνει, πώς ὅλα πῆγαν μιά χαρά. Τούς ρώτησε ἐπίσης γιά τήν ἄγνωστη γιατρό, πού ἦταν μαζί στό χειρουργεῖο καί ζήτησε νά ρθεῖ κοντά τους γιά νά τήν συγχαροῦν. Οἱ γονεῖς γεμάτοι ἐκπληξη ἀπαντοῦν, πώς δέν ἤξεραν καμμιά γιατρό, οὔτε εἶχαν ἰδέα γιά τήν παρουσία της στό χειρουργεῖο. Ὁ καθηγητής ἐπέμενε, μάλιστα καί ὀλόκληρη ἡ ἰατρική ὁμάδα μιλοῦσε μέ θαυμασμό γιά τή δεξιότητα καί τίς γνώσεις της. Σ' ὅλο τό Νοσοκομεῖο σήμανε συναργερμός καί ὄλοι ἔψαχναν τήν Ἑλληνίδα γιατρό, πού τόσο ἀπρόσμενα ἦρθε καί τόσο παράδοξα ἐξαφανίστηκε.

Ἡ μητέρα τοῦ μικροῦ Ἀνδρέα μέσα στήν ἀναστάτωση πού ἐπικρατοῦσε τῆς ἦρθαν στό νοῦ τά λόγια τοῦ πατρός Κυπριανοῦ: «*ὅτι ἡ Ἁγία Μαρίνα θά ἦταν ὅπωςδῆποτε στό χειρουργεῖο*».

Ὅλοι πίστεψαν, ὅτι ἡ ἄγνωστη γυναίκα ἦταν ἡ Ἁγία. Ἡ χαρά τῶν γονέων γιά τήν τόσο ἐπιτυχημένη ἐπέμβαση, ἀλλά καί ἡ εὐγνωμοσύνη τους γιά παρουσία τῆς Ἁγίας Μαρίας ἦταν ἔκδηλη καί παντοῦ διακήρυσσαν τό θαυμαστό γεγονός.

Ἡ Ἁγία Μαρίνα στάθηκε στό πλευρό τοῦ μικροῦ Ἀνδρέα στή δύσκολη αὐτή φάση

τῆς ζωῆς του, στέκεται ὅμως καί στή ζωή ὅλων μας. Ἐνωμένοι οἱ μέ τή ζωή τοῦ Χριστοῦ καί λουσμένοι στό φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προσφέρουν τή μεσιτεία καί πρεσβεία τους γιά ὅλους ἐμᾶς πού καταφεύγουμε στή χάρη τους. Ἡ ζωή τῶν ἁγίων εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνεται μέ μιά διαφορετικότητα στή ζωή κάθε ἁγίου. Ποτέ στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, στή ζωή τῶν χριστιανῶν δέν ἔλειψαν τά θαυμαστά γεγονότα πού εἶναι πέρα ἀπό τίς δυνάμεις μας καί τούς κανόνες τῆς λογικῆς. Πράγματι «θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ».